

GEDICHTEN, “GEZANGEN” en GEBEDEN

GERARD WEEL

GEDICHTEN, 'GEZANGEN' en GEBEDEN

Met een eerbiedige knipoog naar onze onvolprezen Gezelle laat ik hier een aantal "rijmen" los die ik in de loop der jaren heb gewrocht.

Eerst een tiental GEDICHTEN die ik onder deze noemer zet in de hoop dat ze 'dicht' genoeg zijn om niet als stoplappengeleuter te worden afgedaan en misschien als enigszins taalvaardig, gevoelig en inhoudelijk waardevol te worden beoordeeld.

Dan een tiental 'GEZANGEN', ik bedoel gewoon gelegenheidsliedjes die -eventueel met zelfgemaakte varianten- van pas kunnen komen bij bruiloften en partijen.

En tenslotte een tiental liederen, de meeste zijn GEBEDEN, op bekende melodieën die geschikt zijn voor de liturgie.

Als extraatje drie exemplaren -van elk genre één- die ikzelf nogal geslaagd vind. Het geheel bestaat daardoor uit drieëndertig 'verzen'. Op de Dante-club zouden ze daar heel wat symboliek in zien.

Ik draag deze mij dierbare teksten op aan de vriend van mijn jeugd, Leo de Ridder uit Noordwijk, die veel verder dan ik kwam in het schrijven van dit soort poëzie en die te jong gestorven is om mijn leermeester te hebben kunnen blijven.

Hoorn, maart 2006

GERARD WEEL

GEDICHTEN

De dode zwaan

Ik klom over het hek het weiland in.
Geen volgend oog kon mijn bedoeling raden.
Er was een zwaan geslagen op de draden.
Ik schrok me dood. Geen mens had het gezien.

Het gras was hoog, het week met tegenzin.
Mijn laarzen moesten door het water waden.
Er krijsten vogels die de plek verraadden.
Daar lag hij dood. Mijn komen had geen zin.

En toch was er een kreet of iemand float.
Ik keek en zag de boer mij dreigend vragen
hoe ik mij op zijn land durfde te wagen.

Ik zei: iets riep, misschien een mens in nood.
Het is een dode zwaan, heeft u een boot?
Ik zal hem huiswaarts over 't water dragen.

Winterreise

Als je mijn woorden
meeneemt de nacht in
onder de dekens
waar je alleen bent

en je niet slapen kunt
voor je tot rust komt
in de gedachten
van mijn gedichten

denk dan aan mij

die niet kan slapen
moe en vereenzaamd
diep in de aarde
tussen de doden

wil je mij brengen
buiten dit duister
breng jij mij boven
jij, mijn bevrijder,

voor wie ik maakte
iedere regel
iedere letter
iedere punt.

De Haan

We liepen langs de heining, jij en ik,
we praatten weinig want we waren vrienden.
Ik vroeg me af waartoe mijn woorden dienden
als jij toch vrij zou komen met de schrik.

Een haan liep voor ons, kop en poot omhoog,
een hen bespiedend, pronkend met zijn veren:
ik doe je niks, ik zal je niet bezeren,
ik wil je wel ontwijken met een boog.

In enen lag hij voor ons: zomaar dood,
de wrede auto was alweer verdwenen.
Ontzet liepen we zwijgend om hem heen en
bezagen we het asfalt: donkerrood.

We rustten aan het einde van het erf,
waar men in 't vage denkt aan verre kusten.
Wat dus te doen? Beramen of berusten?
Er zullen dagen komen van bederf.

Het Duin

Vanmiddag trok de zon me naar de duinen.
De wind was tegen, zand zette zich af.
Ik voelde dat waar ik mij heenbegaf
de toegang was naar onvoorziene tuinen.

Maar ik werd moe, ik moest mij laten lopen.
Ontdaan, mezelf op achter, viel ik neer,
van buiten en van binnen deed ik zeer,
het langzaam doodgaan heeft me er bekropen.

Hoe stil moet dood-zijn zijn en hoe verlaten,
hoe afgestaan, bedolven onder zand,
zo zonder seinen van de overkant,
zo zonder dode die ineens gaat praten.

Ik ben hier wel, ik zit hier wel te schrijven,
maar weet mezelf begraven in het duin.
Laatst kwam een kind vertellen van een tuin
waar je zelfs na zonsondergang mocht blijven.

De Ram

Ik had een ram gekregen van de buren.
Dat waren boeren: dieren waren vee.
'Hij 's ziek' zeiden ze, 'lang zal het niet duren,
hij lijdt aan koorts en honger, neem maar mee'.

Ik gaf hem stro en distels om te vreten
en keek: zag hij mij wel, zag hij mij niet?
Ik ging naar bed maar kon hem niet vergeten:
Ik was een moeder die de wieg verliet.

Die nacht had ik het koud, ik lag te woelen,
mijn maag raakte van streek en ik stond op:
ik wou de warmte van zijn vacht gaan voelen,
maar hij lag dood: zijn oren naast zijn kop.

Vóór dag en dauw ben ik hem gaan begraven,
niet in de buurt: de plek is onbekend.
Men loopt er langs of vlucht er voor de raven.
Wie gunt een dood konijn een monument?

Alleen mijn broer liep er een keer te dwalen.
Hij zei: "Ik vond een vers konijnenhol."
Ik vroeg hem, stijf van schrik, dat te herhalen.
Mijn vader zei: "Dat klopt, het zit er vol!"

Retrograde

ik wil je wel
maar
- ik weet niet hoe het te zeggen -
er zijn tralies om me heen

wel te doorbreken
maar
gebroken ben ik niet te vinden

en niet gebroken
zijn er tralies om me heen

er zijn tralies om mij heen
- ik weet niet hoe het te zeggen -
maar
ik wil je wel

De Paling

Die middag ben ik naakt gaan slapen in de zon.
De buien trokken weg, de wolken waaiden over.
Bij zon en water waagt geen kind zich en geen rover.
En niemand vroeg zich af waar of ik wezen kon.

Mijn vader had gezegd dat daar veel paling zat.
Nu was hij aan het werk, op afstand en gebogen.
Tot dan toe had mijn dobber zich nog niet bewogen.
Ik wierp mijn kleren af waar ik de zon aanbad.

Toen heeft daar onverhoeds een droom mij overmand:
mijn hengel werd ineens geruisloos weggetrokken
en waar de middagzon ook mij wist heen te lokken:
ontwaakte ik, alleen, als aan een overkant.

Nadien vond ik mij terug waar ik verdwenen was.
Mijn kleren waren weg, ik moest ontwijkend lopen,
het liefst wou ik me aan de dooie dood verkopen.
Ik zag nu wat ik was: een paling in het gras.

Vooroever

We leefden er als kind aan zee:
we speelden met de dagen mee
en als de avond onderbrak,
was er een veilig onderdak.

Je vader riep, je moeder zong
en als een regenbui ons dwong,
verscholen we ons in het riet
en luisterden: de karekiet.

En in de winter lokt' 't het ijs,
dat was het uiterste bewijs:
de zee is eig'nlijk welgezind
en draagt met vreugd' een schaatsend kind.

Nu is het water oud en grijs,
het gaf -lijkt het- zijn dreiging prijs;
we hebben beiden ons terrein
om veilig en verzoend te zijn.

Het Konijn

(1975)

Voor ik hier lag was ik een jong konijn.
Ik speelde 's avonds wel wat voor gesloten ramen
maar liet me nauwelijks zien en vluchtte als ze kwamen
want wie mijn staart zag kon gevaarlijk zijn.

Tot aan die keer - ik hoord' ineens een stem -
dat bij het haastig gaan mij 'n vuile stroper strikte:
mijn poot zat vast, ik rukte, zweette, bloedde, likte,
maar kon niet los, de nacht viel, ik zat klem.

Toen, in de nacht, kwam er een man in 't bos.
Het was de stroper niet, hij liep meer als mijn vader,
hij had een lamp, een mes, en kwam heel rustig nader,
Hij zei niets, boog, en sneed het ijzer los.

Nu lig ik hier, ik tril, ik schuil voor een verrader.
Maar ik zál weten wie mij heeft verlost.

Metamorfose

Het werd al stiller in het bos: er was geen mens.
Ik vond al gauw mijn plaats tussen de bomen.
Ik dacht: als ooit de mensen hier nog komen,
word ik niet opgemerkt, dat is mijn laatste wens.

De kraaien krijsten maar de bomen bleven stil.
Diep in het dal verstierven de soldaten.
Ineens verstijfden al mijn ledematen,
Ik schokt' en huiverde buiten mijn eigen wil.

Zo stond ik daar met al mijn bondgenoten.
We waren vreemden maar we werden spoedig buur.

Een vos hield onder ons zijn hol ontsloten.
De vogels vonden in de buurt hun avontuur.

Ik leef nu zo gerust, zo niet verstoten,
totdat ik eenmaal sterf van stilte op den duur.

“GEZANGEN”

Lied van de meningsvrijheid

Wijze: Wilhelmus...

Of: Die Forelle... (de laatste twee regels
van de strofen herhaald)

Wie Nederland wil kennen
moet open zijn van geest,
wie in ons land wil wennen
die richte zich het meest
op innerlijke krachten
in mensen aangeboord,
op vrijheid van gedachten,
van mening en van woord.

Als anderen ons begroeten
om blijvend hier te zijn,
als wij elkaar ontmoeten
-één volk van groot tot klein-,
dan klinkt in vele talen
wat elk ter harte gaat
maar blijft de wet bepalen
de grens van stand en staat.

Europa's vlag zal kleuren
het frisse Noordzeestrand,
maar boven onze deuren
toont rood-wit-blauw de band
die ons verbond in tijden
dat men ons heeft geknecht.
Wij blijven trots belijden:
wees vrij in wat je zegt!

Voor een zestigjarige

Wijze: Zigeunerkoor uit Il Trovatore van Verdi

(klik [hier](#) voor de muziek)

Hai, zestigjarige,
we vieren jouw verjaardag,
jij bent geen karige,
dus vinden we je aardig.
Hier ben jij stralend middelpunt!
Er staat geschreven:
Nemen en geven,
lang zul je leven!!

Hai, zestigjarige,
we komen je begroeten,
jij, hoofdprijswaardige,
we liggen aan je voeten!
Kijk, wie komen daar met cadeaux:
Mevrouw van Vroeger,
Meneer de Zwoeger,
het echtpaar Kroeger!

Hai, zestigjarige,
wat is je lijf nog prachtig,
jij, topsportvaardige,
haast alles is nog krachtig!
Zeg nou zelf, wie heeft zo'n figuur,
je mooie benen,
je lange tenen,
je diepste genen!

Hai, zestigjarige,
wat is je geest nog machtig,
jij, o zo aardige,
je bent nog lang geen tachtig.
Leef nog lang met ons mee, tevree!
Blijf bij de pinken
en laat ons drinken
en op je klinken!

Stemmingslied

Wijze: zelf te bedenken!

- 1 Wij stemmen rechts, wij stemmen rechts,
wij willen meer politie!
Als die niet optrad hier en daar,
dan sloegen ze ons in elkaar
en was er in het komend jaar
geen klasse bij justitie!
- 2 Wij stemmen rechts, wij stemmen rechts,
wij willen meer defensie!
Want als er geen soldaten zijn,
dan komt Bin Laden naar de Rijn
en slaat hier alles kort en klein,
dus houdt hem in detentie!
- 3 Wij stemmen links, wij stemmen links,
wij willen nivellering!
Dan krijgt JP, ook als premier,
geen centje meer dan A.O.W.
en draait Mark Rutte gewoon mee
bij de examinering!
- 4 Wij stemmen links, wij stemmen links,
wij willen revolutie!
Dan komt op elke oprijlaan
er een patatfabriek te staan:
dat staat jan-met-de-pet wel aan:
de frie(t)ten(t)resolutie!
- 5 Wij stemmen wel, maar kiezen niet,
wij stemmen op het midden!
Een wolkje dit, een snuffje dat,
de macht loopt door het middenpad,
en bij kritiek - wie doet je wat? -
dan gaan we samen bidden!
- 6 Wij stemmen wel, maar kiezen niet,
wij haten antipolen!
Wij knopen alles aan elkaar
van vredesduif tot adelaar
en zeggen met het prins'lijk paar:
Vier wieken heeft een molen!
- 7 Wij stemmen niet, wij stemmen niet,
je moet er weer voor lopen!
En wie de meeste stemmen krijgt,
is iemand die tot actie neigt
en onze apathie bedreigt,
ja zeg, ik ben bezopen!
- 8 Wij stemmen niet, wij stemmen niet:
wie is er te vertrouwen?
De politiek is rot en ziek,
het is één grote polikliek
en alles draait om polipiek!
Wij gaan de kar niet douwen !!

Scheiding ?

Wijze: 't Zonnetje gaat van ons scheiden...

Eens zouden hij en zij scheiden....

Hij had een liefde terzij.
Zij viel toch meer op de meiden.
Dus moest hun huwelijk voorbij.

Ik neem de auto's
en jij krijgt het huis,
jij mag de foto's
en ikke de kluis...

Huil niet! We blijven toch vrienden?
Beter dan steeds kat en muis!

Weldra was alles beklonken,
weldra was alles verdeeld:
spullen aan d'armen geschonken,
nieuwe adressen gemaïld.

Leve de vrijheid
en weg met die ring!
Alle getrouwdheid
is omsingeling!

Al heeft de aap een vermogen,
't is en blijft een lelijk ding!

Maar wat gebeurt? Op een avond
stond aan de deur de pastoor
namens de hele familie
en het gelegenhedskoor:

Man, kom tot inkeer,
je lijkt wel een beest,
vrouw, jij bent steeds weer
de liefste geweest!

Liefde geeft doornen bij rozen,
gun ons het zilveren feest!

Toen de pastoor was beluisterd,
dachten de twee: hij heeft gelijk!
Was ons verstand soms verduisterd,
hier spreekt de stem der praktijk!

Zij dacht: Irene
vrijt nu met een boom!
Hij dacht: die ene
blijft mooi in mijn droom...

Snikkend werd vrede gesloten:
Koffie met suiker en room!

De Kostschool

Wijze: 't Huiske...

(= En toen ik nog een junkske war)

- 1 Wie vroeger naar een kostschool ging moest daar eerst nogal wennen aan alles wat je er moest doen en wat je er moest kennen. Je moest heel vroeg je bed al uit en vroeg erin gedoken, je mocht niet dit, je mocht niet dat, niet roken en niet stoken!

Tralalalala, tralalalala!

- 2 Je had géboden bij de vleet en nog veel meer vérboden, bezoek van vrienden of van thuis paste niet in de code. Zelfs wie van heimwee dood zou gaan, mocht geen bezoek ontvangen, dus liep er wel eens een mama op kousen door de gangen.

Tralalalala, tralalalala!

- 3 Zelf heb ik eens iets meegemaakt: Ik wou een vriend bezoeken. Hij niet naar mij? Dan ik naar hem! We lazen samen boeken! Ik zag één van de "nymfen" staan - dat waren 'keukenmeiden'!-, 'k ben stiekem naar haar toegegaan, ze liet zich graag verleiden!

Tralalalala, tralalalala!

- 4 Ik trok mijn broek en shirtje uit en ruilde met haar kleren, ze gaf me nog een hoofddoek mee, liet me geheimplicht zweren. Zo ben ik naar mijn vriend gegaan als mooie jonge dame: we hadden veel plezier die dag, de hele middag samen!

Tralalalala, tralalalala!

- 5 Maar toen: terug! Hoe zou dat gaan? Een meisje kwam niet binnen! Ik drukte moedig op de bel, ik zoú de wedstrijd winnen! Ik zei tot wie er opendeed: "Ik kom niet voor de heren, ik ben de dokteres en moet een meisje injecteren."!

Tralalalala, tralalalala!

- 6 Zo werd ik netjes begeleid naar waar de "zij's" verbleven, ik trok me even terug met haar die mij mijn broek kon geven. Zelf had ze in de tussentijd een winterjas gedragen en tegen iedereen gezegd: "Wat koud, hè, deze dagen!".

Tralalalala, tralalalala!

- 7 Wat leer je nou van zo'n verhaal? Weg met de internaten! Weg met een recreatiezaal of refters waar we aten! En toch: mocht ik het overdoen, ik zou het zo weer willen, want heus, die keukenmeid van toen had supermooie billen!

Tralalalala, tralalalala!

Echte Vrouwen

Wijze: Lustig ist das Zigeunerleben... Varia

Vrouwen, ga weer bollenpellen, varia,
om een beetje mee te tellen, varia,
kieren heb je al genoeg,
gun je man z'n bruine kroeg!

Varia (5x)

Vrouwen, hou 'ns op met met klagen,
om een nieuwe keuken vragen,
maar van koken geen verstand,
't gaat niet goed met Nederland!

Varia (5x)

Vrouwen, wil weer vrouwen wezen,
schi 'ns uit met boeken lezen,
wees weer fris en opgewekt,
niet zo bazig, niet gebekt!

Varia (5x)

Vrouwen, heus, je mag er wezen,
met wie moet ik anders kezen,
maar bespaar me je gedoe,
jouw verhaal doet er niet toe!

Varia (5x)

Intimiteiten

Wijze: Schlaf'ein, mein Prinzchen, schlaf'ein...

Adam en Eva in bed...
Heb je de wekker gezet?
De TV was dus weer pet!
Heb je op 't-licht-uit gelet?
Die nachtpon past je maar net!
Heeft Ajax 't weer niet gered?
Prachtig, zo'n krulspeldenset!
Adam en Eva in bed...

Adam en Eva's ontbijt...
Neem nu eens rustig de tijd!
Kijk toch hoe dik je weer snijdt!
Jij met je té-zuinigheid!
Ziezo, de krant is op tijd!
Gisteren zijn wij verblijd...
Na een langdurige strijd...
Adam en Eva's ontbijt...

Adam en Eva op weg...
Altijd wel ergens pech.
Ik weet hier geen heg of steg.
Doorrijden, alles komt reg...
Kip, ik rijd jou van de leg!
Wat een piraat gaat daar, zeg!
Nu zit je haast in de heg!
Adam en Eva op weg...

Adam en Eva, zó'n paar!
Zijn ze nog blij met mekaar?
Is zijn postuur niet te zwaar?
Moet zij geholpen aan staar?
Worden ze wel honderd jaar?
Geestelijk doen ze soms raar...
Toch zijn ze gek op elkaar,
Adam en Eva, zó'n paar!

Het Nakijken

Wijze: 't Zonnetje gaat van ons scheiden...

Soms kan een hart maar niet scheiden
van het familiearchief:
twee soorten voorouders, beide,
zijn die persoon even lief.
Ze blijven boeien, die toppers van toen,
tranen gaan vloeien, daar's niets aan te doen.
Hij/zij zit uren te turen,
elk fotootje krijgt een zoen.

Meest komt die tik van je moeder,
die heeft niets anders gedaan,
van elke zuster of broeder
had die het bidprentje staan.
't Zit in de genen, je komt er niet af,
soms moet je wenen en soms sta je paf,
Leert uit 't verleden het heden,
dankt wie het leven je gaf!

Ook speelt het bloed van je vader,
aan wie je naam is ontleend,
vaak brengt zijn type je nader
bij wie jij bent naar men meent.
Baas van Europa? Het zat er al in,
betoveropa stond aan het begin!
Als je hebt leren presteren,
dank je dat aan zijn gezin!

Veel van ons halen de honderd
maar niet het eind van de eeuw,
zelfs jij wordt niet uitgezonderd,
ooit komt ook jóuw laatste geeuw.
Maar niet getreurd, want als jij bent gegaan,
is het de beurt aan wie na je bestaan.
Heb je je leven gegeven,
dan kijkt een nazaat je aan!

Lof der Huisdieren

Wijze: Der Lenz ist wieder 'kommen....
Of: Die Forelle...(dan geen Trala..., maar de laatste twee regels herhaald)

- 1 Een lofzang voor de kippen!
Prachtdieren, welbeschouwd,
ze hebben snavellippen
en veren als van goud.
Hun poten zijn pilaren,
hun dijen lekker vet
en graag wordt vele jaren
een eitje afgezet.
Trala...
- 2 Een danklied voor de koeien!
Hun dagelijkse melk
waar kinderen van groeien,
verdient een gouden kelk!
Ze komen met hun lasten
graag even op je af
en sla je op hun basten,
dan gaan ze, op een draf.
Trala...
- 3 Een ode aan de paarden!
Gehoorzaam en toch stoer,
soms vurig, soms bedaard en
tevreden met hun voer.
Ik wou een ruiter wezen,
dan hoefd'ik niet te voet
en kon ik rijdend lezen,
de wereld tegemoet.
Trala...
- 4 Een hymne voor de honden!
Trouw, wakker en verblijd
en altijd opgewonden
van jouw aanwezigheid.
Ze blijven je bewaken
bij vreemden en bij nacht
en mocht je dronken raken,
dan wordt je thuis gebracht.
Trala...
- 5 Ook hulde aan de poezen!
Met hun fluwelen vacht
komen ze bij je soezen,
dat voelt zo warm en zacht.
Toch blijft hun eigen denken
gesloten en intact:
je mag ze aandacht schenken
maar krijgt ze niet gepakt.
Trala...
- 6 Geprezen zijn de dieren
om hun geschapen zijn:
de arenden, de mieren,
de vissen, groot en klein.
Natuurlijk zijn de mensen
het mooist van al wat is,
maar dieren weg te wensen
leidt tot een groot gemis.
Trala...

Niet erg!

Wijze: Zou het erg zijn...

Zou het erg zijn, dames, heren,
als de koningin weer trouwt?
Zou het erg zijn te beweren
dat de paus is omgebouwd?
Zou het erg zijn: suggereren
dat Wim Kieft van knaapjes houdt?
Zou het erg zijn: publiceren:
Jezus' kruis was niet van hout!

Nee, het zou niet erg zijn, als je niemand meer vertrouwt,
nee, het zou niet erg zijn, als de Leeuw zijn bek maar houdt!

Zou het erg zijn, lieve allen,
als Soestdijk nu wordt gesloopt?
Zou het erg zijn als er kwallen
in je soep werden gedoopt?
Zou het erg zijn te bevallen
als je de vierdaagse loopt?
Zou het erg zijn: muizenvallen
aan de kat z'n staart geknoopt?

Nee, het zou niet erg zijn, als ons land wordt gekverklaard,
nee, het zou niet erg zijn, als die dikke maar bedaart!

Zou het erg zijn, landgenoten,
als de Navo Nova smooft?
zou het erg zijn als Van Kooten
en De Bie worden vermoord?
zou het erg zijn, televisie
zonder knop voor aan en uit?
zou het erg zijn, geen klandizie
als de kerkklok wordt geluid?

Nee, het zou niet erg zijn: weinig wol en veel geschreeuw,
nee, het zou niet erg zijn, maar dan zonder Paul de Leeuw.

GEBEDEN

Lied van de wijngaard

Melodie: De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt...

Wie in de wijngaard werkt
waar Gij uw druiven teelt,
wordt door uw Geest gesterkt
en met uw kracht bedeed.
De opbrengst van de dag
wordt in de kuip gestort
tot ieder rusten mag
omdat het avond wordt.

Gijzelf zijt goede gast
én gastheer in de kring,
Gij draagt met ons de last
en schenkt bemoediging.
De dagelijkse druk,
het zwoegen en de zorg,
ze krijgen ons niet stuk:
uw overmacht staat borg.

De druiven zijn geplet,
nu vangt de gisting aan.
Het glas wordt klaargezet,
men schuift de stoelen aan.
Gij kijkt of wij er zijn,
of alles is volbracht.
Gij reikt ons brood en wijn
en leidt ons door de nacht.

Bij een uitvaart

Melodie: De Heer heeft mij gezien...

Niet wetend wie Gij zijt en waar ik ben
kom ik tot U, de levende, de dode.
Hier klinkt uw woord en -naar verluidd- uw stem,
hier zijn wij allen onder uw genoden.
Wijs mij de weg waar ik geen wegen ken,
bevrijd mijn ziel van geesten en van goden.

Is dit de stad waarvan de open poort
mij nodigt nader tot uw troon te komen?
Zendt Gij uw engel en leidt hij mij voort,
wordt alle ballast van mij afgenomen?
Ruist hier de bron, verborgen maar gehoord,
waar Gij mij wekt uit angsten en uit dromen?

Gereinigd en gekleed kom ik nabij,
nu valt mijn adem stil in diepe vrede.
De drager van mijn stilte, Heer, zijt Gij:
Gij weet wat gaande was in mijn verleden.
Roep mij tot rust en maak mijn leven vrij,
door velen wordt om mij tot U gebeden.

Opkomstlied

Melodie: Wat de toekomst brengen moge...

Als de golven der getijden
ons bereiken jaar na jaar,
staat de kring der toegewijden
voor het heilig dienstwerk klaar.
Land bemaald en vlag geheven,
huis gebouwd en grond bezaaid:
al wat groeit krijgt deel van leven,
weldra wordt er graan gemaaid.

In de kracht van geest en water
zijn wij allen eens gedoopt.
En nu, zoveel jaren later,
zien wij hoe het tij verloopt.
Eb en vloed, maar steevast daagt er
midden in de levenszee
kracht naar kruis en Jezus draagt er
onze lasten met zich mee.

In het spoor der twaalf stammen
gaan wij op naar 's Heren huis,
kleinen, armen, zwakken, lammen,
maar ook sterken zijn hier thuis.
Hoor ons bidden, zingen, spelen,
doe ons luist'ren en verstaan,
kom het heilig brood hier delen,
reik ons, Heer, uw gaven aan.

Tot de Geest van het milieu

Melodie: Laat ons in blijde wijzen...

O Kracht van licht en aarde,
van water en van lucht,
die ons tot nu bewaarde,
die in ons waakt en zucht,
Geest, u bidden wij,
maak ons leven vrij,
ontzet ons bange hart,
verdrongen en verward.

Gij, spreider van het leven,
bestrijder van de dood,
door u heeft zich verheven
de boom die redding bood:
door dat edel hout
kwam er lijfsbehoud
voor wie zijn leven gaf
en opstond uit het graf.

De tuin waarin wij groeien,
bloeit door uw levenskracht.
Soms komt de zeisman snoeien:
dat is uw overmacht.
Dring in elk seizoen
door in wat wij doen,
bereik wat u behaagt:
de mens die vruchten draagt.

Bij een huwelijk

Melodie: Een smekeling, zo kom ik...

Verwarmend als de gloed van 'n open haard,
een raam met uitzicht op een tuin vol leven,
een zonnewind die door het wasgoed vaart,
een lentegeur, het venster ingedreven:
zo sta jij in mijn leven, zo bedaart
jouw rust mijn onrust, jij bent mij gegeven!

Zoals het landschap in het morgenlicht,
fris als het water ga jij voor mij open,
niet langer is het leven vreemd en dicht,
ik zie een land waar ze de muren slopen.
O wat een ruimte, wat een vergezicht,
zon aan de hemel en met jou daar lopen!

Met "ja" heb jij je zin op mij gezet,
op mij, je armen om mij heen geslagen,
jouw liefde gaat ver uit boven de wet,
jij wilt mij door de loop der jaren dragen.
Ik dank je wel dat jij mijn leven redt,
jij bent en blijft de hartslag van mijn dagen!

Onze Vader

Melodie: Auld lang syne...
of: Waar liefde mensen samenvoegt...

O Vader die de hemel zijt,
geheiligd zij uw naam!
Wij bidden om uw koninkrijk,
uw wil moet hier gedaan!
Laat ooit de aarde hemel zijn,
geef Gij ons daag'lijks brood!
Van schuld maak ons geweten vrij,
uw Zoon stierf onze dood!

Ook wij vergeven aan elkaar,
zoals Gij ons vergeeft!
Verlos ons, maak uw redding waar,
beveilig al wat leeft!
O Vader die de hemel zijt,
geheiligd zij uw naam!
Voltooi ons in uw koninkrijk,
als uw wil is gedaan!

Veni Creator

Twee bewerkingen op dezelfde melodie:
Kom, Schepper Geest, daal tot ons neer...
Of: Wij treden biddend in uw licht...

Wees welkom, Schepper, God en Geest,
kom en begeleid ons op dit feest
en zegen ons hier nu het meest:
Gij zijt bij het begin geweest.

Kom, Schepper, Geest, ontsteek het vuur
dat oplicht uit de oernatuur,
dat ons van binnen levend maakt
als wij erdoor worden geraakt.

Gij geeft ons leven diepe zin,
Gij die genoemd wordt: grootst gewin,
Gij levensbron, liefdesbegin,
aanstekelijk vuur, vlam binnenin.

Herstel in ons de oude kracht
die mensen tot bezieling bracht,
die ze deed gaan waar niemand ging
of ze terugbracht in de kring.

Gij geeft uw gaven zevenvoud,
Gij wijst de weg van het behoud
en wat de Vader heeft gebouwd
verzorgt Gij tot het is ontvouwd.

Leef op in ons, in hoofd en hart,
Gij die de levensknoop ontwart,
Gij die vaak spreekt, Gij die soms zwijgt,
die klopt totdat Gij aandacht krijgt.

O steek uw licht hierbinnen aan,
O maak ons met elkaar begaan
en wat niet zonder u kan staan
vul Gij dat met uw sterkte aan.

Herspreek in ons het oude woord
dat pleit vóór vrede, tégen moord,
dat ooit van u is uitgegaan
en richting geeft aan ons bestaan.

Breng de vervreemden tot elkaar
en maak de wereldvrede waar,
ja, waarschuw ons door uw gebaar
steeds tegen oorlog en gevaar.

Herneem bij ons uw eerste recht,
zeg in ons midden wat Gij zegt;
als Gij ons van úw leven geeft
zijn wij het volk van Hem die leeft.

Geest, leer ons hoe van eeuwigheid
de Vader ons zijn liefde wijdt
en dat de Zoon hier met ons strijdt
op onze kruisgang door de tijd.

Doe ons de Vader en de Zoon
ontmoeten bij de hoogste troon,
o Geest, door beiden voortgebracht,
geleid ons door de laatste nacht.

Aan God de Vader alle eer
en aan zijn Zoon, verrezen Heer,
maar aan de Geest vandaag nog meer:
hij dale over allen neer!

Aan God de Vader onze eer
en aan zijn Zoon, de lieve Heer,
die opstond uit de duisternis
en ons verwacht waar leven is.

Amen

Amen

Openingslied bij een jubileumviering

Melodie: Christus die verrezen is...

Hier gekomen met elkaar
tot de Bron van Leven,
vierend dat wij zoveel jaar
-hoopvol en gedreven-
werkten aan het zinsverband
van de ons gegeven jaren,
hoe wij werden, hoe wij waren,
danken wij Gods hoge hand.

Zoveel jaar is nog niet oud
als je jong wilt blijven!
Wij zijn nog niet afgebouwd
-hoogstens onze lijven!-:
ieder wordt (nooit zijn we klaar!)
steeds meer tot zichzelf verheven,
daartoe dient ons samenleven,
dank zij God voor ieder jaar!

In de afgelopen tijd
ligt een rijk verleden,
maar in de toekomstigheid
elke dag een heden!
Bid om geestelijke kracht,
dat wij altijd verder kijken
dan wat ons al mocht bereiken,
waarvoor God zij dank gebracht!

Ter ere van ons voorgeslacht

Melodie: Zingt een nieuw lied, alle landen...

Refrein: Heer, doe ons met liefde denken aan wie ons vooring in leven en dood.

Laat ons in liefde de mensen gedenken
die met ons deelden de tijd van weleer,
die onbaatzuchtig hun zorg wilden schenken
en ons omringden in naam van de Heer.

Refrein: Heer, doe ons ...

Zelf zijn ze nu uit ons leven verdwenen,
maar niet vergeten, niet weg uit ons hart;
al zijn hun namen geschreven op stenen,
hun geest blijft bij ons in vreugde en smart.

Refrein: Heer, doe ons ...

Steeds blijkt hun voorbeeld een les voor het leven,
steeds zien wij voor ons hun houding, hun beeld;
lang blijft hun lot met het onze verweven,
zelfs als de wond van verdriet is geheeld.

Refrein: Heer, doe ons ...

Heer van het leven, bescherm onze doden,
laat ze niet zinken in duister en doem,
breng ze bij u tot de hoogte der goden:
redding en licht zijn toch kern van uw roem?

Refrein: Heer, doe ons ...

Lied voor Pasen

Melodie: Wat de toekomst brengen moge...

Alleluia, 't feest van Pasen
dwingt ons tot een herbegin,
buiten roept de lentefase
ons tot meedoen binnenin.
Bloemen, bomen, vogels, vissen
kondigen nieuw leven aan,
mensen, laten wij niet missen
op te gaan naar nieuw bestaan.

Alleluia, deze dagen
zijn door Jezus voorgeleefd.
Laat ons naar de afloop vragen
van wat hij geleden heeft.
Op de vroege zondagmorgen
is hij levend opgestaan,
in Gods scheppingsmacht geborgen
biedt hij ons zijn draagkracht aan.

Alleluia, laat ons zingen
van de onvergank'lijkheid,
van de zin van alle dingen
en van Gods bestendigheid.
Jezus gaat met ons door jaren
van het heden naar wat komt,
hij zal leven openbaren
als de dwang des doods verstomt.

GEDICHT

De Reis

Er trok een schuwe schaduw langs de bomen,
zij kwam van ver naar waar ik wezen zou.
Ik werd gezocht, geroepen, ik moest komen,
gedreven zelf dreef zij mij in het nauw.

Zij sprak geen woord: een schaduw kan niet spreken.
Maar wel gebieden: Volg mij, ik ga voor.
Ik zag nog hoe de and'ren naar mij keken
toen ik mijn schreden zette in haar spoor.

Ik keek niet om, er volgde geen geliefde,
ik zag de wolken boven en de zon,
we gingen sloop: het boegbeeld, stoer, doorkliefde
de golven toen de grote reis begon.

Toen klonk een stem. Die vroeg of mij iets greefde.
Ik zei: ik wou dat ik dit niet verzon.

GEZANG

De Mensenboom

Wijze: Klein Vogelijn...

O takje van de mensenboom,
wat leeft er in jouw k(n)op?
Is je bestaan alleen maar droom
of meer een fulltime-job?
Ben je nog kleuter voor een deel,
was moeders schoot je nooit teveel?
Of neem je afstand van je jeugd
en ben je klaar met eer en deugd?

O spruitje van de mensenboom,
groei jij nog in de dop?
Of ben j' al groter, ouder, oom
of tante, hogerop?
Ben je nu opa, schoonzus, peet
of mamma/pappa van wie weet?
Kom je soms nu pas in de groei
of zit je liefde in de knoei?

O twijgje van de mensenboom,
de lente brak al uit!
Al voel je je nog kil en loom,
het zonlicht zoekt je huid.
Je jonge blaadjes vinden zon
alsof de wereld pas begon,
besef dat de toekomstigheid
je opwacht met een zee van tijd!

GEBED

Lied van de voltooiing

Melodie: Wie in de schaduw Gods...

Eens zal mijn ziel aan water wonen,
zon, vogels, wolken, vis en riet.
Daar zult Gij u aan mij vertonen,
daar klinkt voor u mijn levenslied.
Een zee van tijd gaat voor mij open,
een toekomst, lichtend door uw Geest,
Gij liet mij in de diepte dopen,
als Jona rijs ik uit het beest.

Eens zal uw land mijn leven dragen,
van banneling tot landgenoot.
Mijn zwerven in voorbije dagen
is over: ik ben ingeloot!
Mijn lichaam zal, verfrist, gewassen,
als nieuw herrijzen uit het graf,
na dood en doem zal ik mijn passen
zetten naar u die 't leven gaf.

Eens komt het al in u tesamen,
eens is de duist're dood voorbij.
Gij redt ons hart en onze namen,
Gij plaatst uw mensen zij aan zij.
Heer, weet dat wij uw komst verwachten:
waar Gij een plaats voor ons bereidt,
zijn onze dagen zonder nachten
en leven wij in eeuwigheid.

INHOUD

GEDICHTEN, 'GEZANGEN' en GEBEDEN	2
GEDICHTEN	3
De dode zwaan	4
Winterreise	5
De Haan	6
Het Duin	7
De Ram	8
Retrograde	9
De Paling.....	10
Vooroever.....	11
Het Konijn.....	12
Metamorfose	13
"GEZANGEN"	14
Lied van de meningsvrijheid.....	15
Voor een zestigjarige	16
Stemmingslied.....	17
Scheiding ?	18
De Kostschool	19
Echte Vrouwen.....	20
Intimiteiten.....	21
Het Nakijken.....	22
Lof der Huisdieren.....	23
Niet erg!.....	24
GEBEDEN.....	25
Lied van de wijngaard	26
Bij een uitvaart	27
Opkomstlied	28
Tot de Geest van het milieu	29
Bij een huwelijk	30
Onze Vader	31
Veni Creator	32
Openingslied bij een jubileumviering.....	33
Ter ere van ons voorgeslacht.....	34
Lied voor Pasen	35
GEDICHT	36
De Reis	36
GEZANG	37
De Mensenboom.....	37
GEBED	38
Lied van de voltooiing	38
INHOUD	39